

2. Online course “Bezpechna i druzhnia do dytyny shkola” [Online course “Safe and child-friendly school”]. URL : https://courses.ed-era.com/courses/course-v1:EdEra+SAFECHILD+2020_T1/about [in Ukrainian].
3. Platforma EdWay [EdWay Platform]. URL : <https://edway.in.ua> [in Ukrainian].
4. Saveliev Ye. (2021). Neformal’na osvita yak instrument rozvytku dodatkovykh mozhlyvostei molodi [Non-formal education as a tool for developing additional opportunities for youth]. *Vcheni zapysky Universytetu “KROK”*. № 1(61). S. 228–232. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2021-61-228-232> [in Ukrainian].
5. Shelever O. V., Shevchenko I. A., Kviatkovska A. O. (2023). Rol’ neformal’noi osvity v umovakh voiennoho stanu v Ukraini [The role of non-formal education in the conditions of martial law in Ukraine]. *Innovatsiina pedahohika*. № 61(2). S. 202–206 [in Ukrainian].
6. CASEL. Social and Emotional Learning. URL : <https://casel.org>
7. EdCamp Ukraine 2023. URL : <https://edcamp.ua/news/edcamp-ukraine-2023> [in Ukrainian].
8. EdCamp Ukraine. URL : <https://edcamp.ua> [in Ukrainian].
9. SEL for Educators (Coursera). URL : <https://www.coursera.org/learn/sel-for-educators>
10. Social-Emotional Learning and Character Development (edX). URL : <https://www.edx.org/course/social-emotional-learning-and-character-development>

V. Anholenko, N. Pecherytsia, O. Rasskazova, N. Tarasenko. The role of non-formal education of social and pedagogical support specialists in the development of social and emotional skills of children with autism spectrum disorders

This article examines the role of non-formal education for specialists involved in the social and pedagogical support of children with autism spectrum disorders (ASD) in the development of their social and emotional skills. The relevance of the study is substantiated by the growing number of children with ASD in inclusive educational settings and the need to enhance the competencies of professionals working with them. The aim of the article is to systematize the role of non-formal education by analyzing the potential and effectiveness of modern digital platforms in the professional training and development of those supporting children with ASD.

The article outlines the key principles of non-formal education (active, collaborative, and reflective learning) and its advantages, including flexibility, practical orientation, and quick adaptability to professional needs. It identifies the main social and emotional skills critical to the development of children with ASD (emotion recognition, empathy, self-regulation, communication), and emphasizes the need for individualized approaches in working with them.

The possibilities of using online platforms and resources such as Coursera, edX, CASEL, EdCamp Ukraine, EdWay for deepening knowledge and acquiring practical tools are analyzed. The content of the online course «Child-Friendly and Safe School,» its significance for supporting the socio-emotional development of children with special educational needs, particularly those with ASD, is considered. The EdCamp (un)conference format is highlighted as a unique space for professional exchange. The capabilities of the EdWay platform in providing verified courses on the development of key competencies in the field of socio-emotional learning for children with ASD are analyzed.

It has been proven that the integration of informal education into the system of training subjects of socio-pedagogical support for children with ASD contributes to the creation of an inclusive educational environment where children with ASD can successfully develop social and emotional skills.

Key words: non-formal education, social and pedagogical support specialists, social and emotional skills, children with autism.

УДК 61:378.147:004

DOI <https://doi.org/https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series5.2025.104.02>

Аряєв М. Л., Сеньківська Л. І., Лотиш Н. Г., Усенко Д. В., Капліна Л. Є.

**ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В ІНТЕРНАТУРІ
ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ПЕДІАТРІЯ»**

У статті розглядається впровадження інтерактивних методів навчання в інтернатурі за спеціальністю «Педіатрія». Актуальність теми обумовлена потребою в модернізації медичної освіти та підвищенні якості підготовки майбутніх педіатрів у контексті швидко змінюваних медичних стандартів і технологій. Автори аналізують різноманітні інтерактивні технології, такі як кейс-методи, метод «Проблемного навчання», метод «Мозкового штурму», метод «Проектів», метод «Малих груп» та «Презентації», метод «Ділових ігор», симуляційні тренажери, віртуальні клінічні сценарії, моделювання клінічних випадків, групові обговорення та сучасні електронні платформи, що дозволяють створити динамічне навчальне середовище.

Стаття містить результати емпіричного дослідження, яке демонструє позитивний вплив інтерактивних методів на мотивацію лікарів-інтернів, їхні професійні навички та критичне мислення. Важливо зазначити, що інтерактивне навчання сприяє формуванню не лише теоретичних знань, а й практичних умінь, що є критично важливим для майбутньої професійної діяльності педіатрів. Обговорюються переваги інтерактивного навчання, серед яких підвищення залученості лікарів-інтернів, покращення засвоєння матеріалу та розвиток навичок командної роботи.

Автори також відзначають, що інтерактивні методи навчання можуть суттєво зменшити стрес і тривогу, пов'язані з навчальним процесом, надаючи інтернам можливість вільно висловлювати свої думки та отримувати

миттєвий зворотний зв'язок. На основі отриманих результатів пропонуються рекомендації щодо впровадження інтерактивних методів у навчальний процес інтернатури, зокрема, інтеграція симуляційних сценаріїв, активних групових обговорень та використання сучасних електронних платформ для дистанційного навчання. Це дозволить не лише покращити якість навчання, а й підготувати лікарів-інтернів до реальних викликів у педіатрії, забезпечуючи глибше засвоєння матеріалу.

Ключові слова: педіатрія, інтернатура, інтерактивні методи.

Підготовка висококваліфікованих фахівців є найважливішою складовою частиною соціальної стратегії нашої країни. Успішне вирішення цієї задачі залежить від якості викладання і вимагає нові форми раціональної організації навчального процесу. В останні роки система вищої освіти приділяє велику увагу якості випускника закладу вищої освіти (ЗВО), яка залежить від багатьох чинників, а саме – високий професіоналізм викладачів, умови і забезпеченість навчального процесу, мотивація інтерна, сучасні технології навчання, система контролю знань.

Використання інтерактивних технологій (ІТ) у медичній освіті набуває все більшої важливості, оскільки їх внесок у вдосконалення навчального процесу та підвищення якості медичної підготовки майбутніх лікарів є дуже вагомим [1; 2]. Сучасний освітній процес передбачає інтенсивну розумову діяльність особистості та активну її участь. Тому «чисте» подання теорії, навіть з елементами демонстрації самі по собі ніколи не сприятимуть напрацюванню справжніх стійких знань, що може бути досягнуто з використанням інтерактивного навчання. В науковій літературі недостатнє порівняння ефективності різних методів інтерактивного навчання в інтернатурі за різними спеціальностями [1; 2; 4; 5; 13].

Важливо навчити майбутніх лікарів особистісно-орієнтованого підходу з формуванням умінь визначати переваги пацієнта, консультувати його без ущемлення права на незалежність і самостійність, здатність вирішувати певні проблеми пацієнта через відбір і оцінку інформації при зборі анамнезу, обстеженні, вміння приймати рішення в невідкладних ситуаціях, проводити ранню діагностику на початкових стадіях захворювання, раціонально призначати діагностичні та лікувальні заходи згідно клінічних протоколів МОЗ України, клінічних настанов та стандартів надання допомоги.

Реалізація цих вимог вирішується шляхом систематичного, безперервного навчання і наближення навчального процесу до запитів практичної охорони здоров'я. Для формування професійних навичок та вмінь широко використовуються мультимедійні інтерактивні лекції із зворотним зв'язком між суб'єктами викладання, дистанційне навчання, відпрацювання практичних навичок з надання невідкладної допомоги в симуляційному центрі університету, семіари в малих групах, самопідготовка з вивченням літератури, створенням тематичних презентацій, повідомлень, проведення конференцій, рольових ігор з моделюванням роботи, взаємний аудит. Для розвитку компетентності в області особистісно-орієнтованої взаємодії використовуються підходи, що дозволяють лікарю-інтерну засвоїти певний стиль спілкування при призначенні обстеження, методів лікування пацієнта, спрямованих на досягнення позитивного результату.

Метою дослідження є порівняльна оцінка ефективності ІТ в інтернатурі за спеціальністю «Педіатрія». До аналізу увійшли тематичні заняття, спостереження або аналіз відеозапису реального лікарського обходу, тематичні майстер-класи «Клінічний випадок з практики», «Складний пацієнт», комунікативні тренінги, вирішення нетипових, ускладнених, проблемних ситуаційних та тестових завдань з педіатрії, лікарські конференції з проблем спілкування в медичній практиці, міжлікарської взаємодії, роботи в команді, ділові рольові ігри.

Аналіз ефективності ІТ в інтернатурі був проведений на базі кафедри педіатрії Одеського національного медичного університету (ОНМедУ) на основі анонімного анкетування лікарів-інтернів. Метод дослідження ґрунтується на статистичній обробці даних анонімного анкетування лікарів-інтернів ОНМедУ.

Анонімне анкетування дозволило краще оцінити вплив цих технологій на процес навчання та використовувати їх більш ефективно для досягнення найкращих результатів.

Дане дослідження відноситься до крос-секційного дизайну, в основі якого знаходиться розроблений опитувальник, що розсилався відповідальним викладачем через навчальну платформу Microsoft Teams лікарям-інтернам. Критерії включення до дослідження: добровільна інформована згода лікарів-інтернів щодо участі в анонімному анкетуванні, правильно заповнені анкети з обов'язковим зазначенням назви навчальної дисципліни, прізвища ім'я по-батькові викладача, відповідального за навчальну дисципліну та з повними відповідями на анкетні питання.

Анонімне анкетування було проведене з вересня 2023 по вересень 2024 навчального року. В оцінюванні ефективності ІТ взяли участь 56 респондентів.

Запитання анкет для лікарів-інтернів були ідентичними та згруповані таким чином, щоб у результаті виявити об'єктивне уявлення щодо впливу ІТ на процес навчання, виявлення подальших перспектив та можливих інновацій.

Пропонована ЗВО анкета «Опитування здобувачів вищої освіти щодо якості викладання дисципліни «Педіатрія» нараховувала 16 запитань. Вся сукупність запитань була поділена на 9 тематичних груп, що відображають певні межі навчального процесу (табл. 1).

Групи питань анонімного анкетування лікарів-інтернів

№ з/п	Зміст питань по групам
Група 1. Оцінка персональної значущості предмета для лікарів-інтернів	
1	Оцініть, наскільки допомогла Вам дисципліна «Педіатрія» зрозуміти предметну область Вашої майбутньої спеціальності
Група 2. Оцінка набуття практичних навичок/компетентностей	
2	Оцініть, наскільки допомогла Вам дисципліна «Педіатрія» отримати практичні уміння та навички/компетентності
Група 3. Оцінка комунікативних якостей викладача	
3	Яким є рівень володіння викладачем навчальним матеріалом?
4	Оцініть, наскільки був Вам зрозумілим стиль викладання
5	Оцініть, наскільки був викладач відкритим та доступним до спілкування
6	Оцініть коректність та тактовність викладача у ставленні до лікарів-інтернів
Група 4. Відповідність навчального часу і об'єму інформації	
7	Чи достатнім є, на Вашу думку, обсяг аудиторних годин для вивчення цієї дисципліни?
Група 5. Використання викладачем інтерактивних методів навчання	
8	Чи демонстрував викладач наочно навчальний матеріал із використанням аудіовізуальних засобів, презентацій тощо?
9	Чи використовував викладач інші інтерактивні методи навчання?
10	Чи влаштувала Вас якість навчально-методичних матеріалів, які були надані кафедрою?
Група 6. Використання викладачем практичних завдань	
11	Чи використовував викладач під час проведення практичних (семінарських) занять симулятори, манекени, муляжі?
12	Чи розглядали Ви ситуаційні задачі під час практичних (семінарських) занять?
Група 7. Технічне забезпечення занять	
13	Які джерела інформації Ви використовуєте під час підготовки до занять?
Група 8. Наукова діяльність здобувача вищої освіти	
14	Чи брали Ви участь у науковій роботі за тематикою дисципліни?
15	Якщо так, то якою була Ваша участь у науковій роботі кафедри?
Група 9. Самооцінка	
16	Як саме Ви оцінюєте свій рівень знань після проходження дисципліни «Педіатрія»?

Акцент аналізу був зроблений саме на оцінці 5-ї групи питань «Використання викладачем інтерактивних методів навчання» та 6-ї групи питань «Використання викладачем практичних завдань».

В анкетах були запитання відкритого характеру, які вимагали простих відповідей: «Так» чи «Ні». Крім того респонденти мали змогу залишити коментарі та побажання щодо навчального процесу.

Статистична обробка результатів анкетування включала кількісну та якісну оцінку лікарями-інтернами різних сторін навчального процесу та виконана на платформі програми Microsoft Excel 2010. Передбачуваний розмір вибірки ($n = 56$).

Використані спеціалізовані засоби та методи залучали інтернів до активної участі у навчальному процесі, створюючи можливість для обміну інформацією, співпраці та взаємодії між учасниками: віртуальні клінічні сценарії, інтерактивні відеоуроки, мультимедійні презентації, симуляційні тренажери та багато інших сучасних інноваційних методів для щоденного застосування. Анкетування дозволяло краще оцінити вплив цих технологій на процес навчання та використовувати їх більш ефективно для досягнення найкращих результатів.

Інтерактивне навчання було спрямоване на:

- активну участь лікарів-інтернів в навчальному процесі. Замість того, щоб прослуховувати лекції, інтерни беруть участь у діалозі, обговореннях, вирішенні ситуаційних задач, тестових завдань та виконанні практичних навичок/компетентностей [10];

- колективну роботу яка сприяє розвитку співпраці та колективної роботи. Лікарі-інтерни працюють у групах, обмінюючись думками, ідеями та досвідом, що допомагає збагатити їхнє розуміння предмету та розвинути комунікативні навички;

- клінічне мислення, аналіз, розгляд різних аспектів проблеми та розробку стратегій її вирішення [3].

Аналіз результатів використання інтерактивних методів навчання в інтернатурі за спеціальністю «Педіатрія» підтверджує їх високу ефективність. Впровадження ІТ у медичній освіті відображає їхню ключову роль у вдосконаленні навчального процесу та підготовці майбутніх медичних кадрів; дозволяє створити ефективну, інноваційну та цікаву освітню платформу, яка відповідає сучасним вимогам медичної практики і сприяє підвищенню якості медичної допомоги.

Використання ІТ в медичній освіті що базується на концепції активного навчання передбачає продуктивну участь лікарів-інтернів у процесі засвоєння знань. Одночасно з використанням традиційної передачі

інформації у вигляді лекцій та презентацій, інтерактивні методи стимулюють інтернів до самостійного вивчення, розуміння матеріалу, вирішення завдань та співпраці з колегами [12; 13].

Інтерактивні методи сприяють розвитку клінічного мислення та аналітичних здібностей у лікарів-інтернів. Вони ставлять завдання, які потребують аналізу, оцінки та синтезу інформації, прийняття рішень і обґрунтування власних поглядів та призводять до формування високого рівня професійної компетентності [12; 13].

ІТ забезпечують індивідуалізований підхід до навчання; дозволяють інтернам вибирати свій темп та спосіб засвоєння матеріалу, який вивчається, враховуючи їхні персональні особливості, здатності та потреби. Вони стимулюють ініціативну дискусію, сприяють обміну думками та досвідом між учасниками, що позитивно впливає щодо розвитку клінічного мислення та аналітичних здібностей; допомагають створити реалістичне навчальне середовище, що відтворює ситуації, з якими майбутні лікарі можуть зіткнутися у своїй практиці.

В умовах використання ІТ лікарі-інтерни відіграють ініціативну роль у формуванні та керуванні своїм власним навчанням; мають можливість самостійно вибирати різноманітні методи навчання щодо дисципліни, визначати свої цілі та обирати пошукові шляхи до їх досягнення. Лікарі-інтерни залучаються до практичних вправ та тренінгів, рольових ігор та симуляцій наживо, що дозволяє їм застосовувати свої теоретичні знання і навички у реальних клінічних умовах [11].

За нашими даними в навчальну роботу з лікарями-інтернами доцільно інтегрувати наступні методи ІТ:

- *метод «Проблемного навчання»* широко пропонує рішення конкретної задачі (клінічної, організаторської, статистичної та інших) з подальшим обговоренням в групі отриманих результатів та висновків. «Проблемний метод» навчання робить практичні заняття цікавими, розкриває ситуації, які можуть зустрітись в практичній лікарській роботі, сприяє розвитку клінічного мислення. Даний метод виявляє вміння лікарів-інтернів на практиці застосовувати професійну підготовку, оволодіння теоретичними знаннями, розвиває почуття відповідальності [5; 7; 8; 14];

- *метод «Мозкового штурму»* з активною участю всієї групи з максимальною мобілізацією концентрації уваги, пам'яті, швидкості реакції у відповідях, особливо з питань діагностики та надання невідкладної допомоги при патологічних станах. Цей метод дозволяє раціонально використовувати диференційно-діагностичні навички лікарів-інтернів, розширює їх кругозір, вчить швидко і вміло виявляти та обґрунтовувати нюанси клінічної симптоматики, грамотно і швидко приймати раціональне рішення при загрозливих станах у дітей [5; 7; 8; 14];

- *метод «Проектів»* – особливий вид інтелектуальної діяльності, характерними рисами якого є самостійний пошук необхідної інформації, її творче перетворення в матеріальний продукт і має на меті надання можливості самостійного отримання знань. Застосування цього методу в організації науково-дослідної роботи лікарів-інтернів дозволяє збільшити їх зацікавленість до дослідницької та наукової діяльності, зорієнтувати на творчу самореалізацію особистості завдяки розвитку її інтелектуальних можливостей, вольових якостей і творчих здібностей, переходити від індивідуального до колективного проекту дослідження. Поєднання проблемної та міждисциплінарної технологій навчання на основі методу «Проектів» в організації науково-дослідницької роботи майбутніх лікарів на сьогодні є досить актуальним. Вони дають змогу глибше проникати в сутність досліджуваної проблеми, спонукають до вибору раціональних шляхів вирішення поставленого завдання, сприяють формуванню гнучкого, критичного мислення, професійної мобільності майбутніх спеціалістів, уміння вирішувати проблеми на якісно новому рівні [5; 7; 8; 14];

- *метод «Малих груп» та «Презентації»* передбачає роботу лікаря-інтерна в своїх малих групах, коли вирішуються чіткі та конкретні завдання з подальшою їх презентацією в усній або письмовій формі, що можна проводити і на дисплеї комп'ютера. Цей метод сприяє підвищенню активності лікарів-інтернів під час навчального процесу [5; 7; 8; 14];

- *метод «Ділових ігор»*. «Ділова гра» є однією з активних форм навчання лікарів-інтернів, де керівник здійснює організаційну, навчально-методичну, педагогічну роботу, а учасники гри розширюють клінічний кругозір, виробляють організаторські здібності, вміння виступати перед аудиторією, формують комунікативні навички, здатність вести дискусію, аргументовано відстоювати свою позицію, дотримуючись при цьому лікарської етики та деонтології. Форма «Ділової гри» у вигляді – «Сюжетно-рольової» – проводиться в навчальній кімнаті з окремою групою, де викладачем пропонується конкретна клінічна ситуація з виконанням ролі дільничного лікаря, пацієнта, завідувача відділенням, лікаря функціональної діагностики і т.д. «Ділова гра» у формі «Консиліум» є конкретно поставленим завданням у вигляді клінічної ситуації з участю групи лікарів-інтернів у ролі різних фахівців [6; 9];

- *симуляційні тренажери* – новітні технології, що дозволяють лікарям-інтернам відтворювати різноманітні клінічні та лабораторно-інструментальні сценарії та проводити процедури, відображати різні аспекти практики, включаючи неонатологічні та педіатричні втручання; опанування навиками при наданні невідкладної медичної допомоги дітям, в тому числі і реанімаційних, які можуть зустрітись в реальній медичній практичній діяльності майбутніх лікарів;

- *віртуальні клінічні сценарії* – технології, які передбачають лікарям-інтернам взаємодіяти з віртуальними пацієнтами та проводити обстеження, діагностику та лікування на сучасному рівні за допомогою комп'ютерних програм; дозволяють майбутнім лікарям отримувати практичний досвід без ризику для пацієнтів;

– *мультимедійні презентації* – технології, що дають змогу використовувати відео, аудіо та графіку для навчання різних аспектів медичної науки та включати в себе інтерактивні елементи, такі як тестування, графічні ілюстрації, аналіз лабораторних та інструментальних показників, що допомагають лікарям-інтернам краще засвоювати матеріал;

– *моделювання клінічних випадків* – технології, які дають можливість лікарям-інтернам відтворювати реальні клінічні ситуації, призначати обстеження, лікування та обґрунтовувати діагноз; розвивати навички вирішення проблем та прийняття рішень у реальних умовах.

Використання перелічених типів ІТ у медичній освіті є запорукою інтернам отримувати орієнтовно-практичний досвід та розвивати навички/компетентності, які необхідні для успішної медичної практики, сприяє персоналізованому навчанню та створює реалістичне, стимулююче та захопливе навчальне середовище, яке безпосередньо допомагає лікарям-інтернам щодо розвитку професійних навичок і підготуватися до різних викликів медичної практики сьогодення. ІТ дозволяють лікарям-інтернам активно залучатися до навчання та отримувати практичні навички/компетентності, необхідні для успішної медичної практики. Такий підхід до навчання на клінічних кафедрах не лише підготовлює лікарів-інтернів до викликів майбутньої практики, але й підвищує якість медичної допомоги, яку вони надають своїм пацієнтам.

За даними анонімного анкетування лікарів-інтернів найбільш інформативними методами ІТ були визнані: симуляційні тренажери (19,8 %), віртуальні клінічні сценарії (16,4 %), моделювання клінічних випадків (14,9 %), метод «Проблемного навчання» (11,1 %), метод «Мозкового штурму» (10,7 %), метод «Проектів» (8,8 %), метод «Ділових ігор» (7,3 %), мультимедійні презентації (5,9 %) і метод «Малих груп» та «Презентації» (5,1 %).

Удосконалення і відпрацювання практичних навичок лікарями-інтернами доцільно проводити у навчальному симуляційному центрі. Його цільове призначення – забезпечення безпечного, надійного, постійного освітньо-пізнавального середовища для навчання клінічним навичкам, набуття знань і навичок з розробки, вибору та використання муляжів в навчальній програмі, надання інтернам можливості розвитку, підтримки, поліпшення і формування клінічної компетентності.

Основним підходом, спрямованим на підвищення якості організації підготовки лікарів-інтернів, є самостійне створення ними «портфоліо» – блоку документів (щоденник, алгоритм виконання практичних навичок, стислий довідник, клінічні Протоколи з діагностики та терапії при найпоширеніших соматичних захворюваннях у дітей, тематичні реферати, доповіді, мультимедійні презентації тощо), котрі відображають загальні результати навчання та завізовані викладачем. Щоденник включає записи лікарів-інтернів з обсягу виконаної роботи щодня, також дані про цікаві клінічні випадки, з якими вони зустрічались на різних ділянках практичних занять (практична робота в педіатричних та неонатологічних відділеннях, пологових будинках, поліклініці та ін.), роботу на суміжних кафедрах та освітньо-інформаційних заходах різного рівня (семінари, симпозиуми, Інтернет-конференції, днях спеціаліста, телемостах) із зазначенням їх назви, місця проведення та власної думки щодо практичної та наукової значущості.

Висновки. Впровадження, удосконалення і застосування різноманітних сучасних ІТ у професійно-практичній підготовці лікарів-інтернів-педіатрів спрямовано на активізацію творчого підходу до навчання та роботи, самостійності, відповідальності, вміння оперативно приймати правильне і швидке рішення в складних професійних ситуаціях, сприяє підвищенню зацікавленості лікарів-інтернів щодо засвоєння теоретичних знань та практичних умінь з новітніх, передових методів сучасної діагностики, терапії та профілактично-реабілітаційних заходів найбільш поширених соматичних захворювань у дітей різного віку. Враховуючи змінність вимог сучасної медичної освіти, вивчення теоретичних аспектів ІТ, використання їх в навчальному процесі в інтернатурі є важливим кроком у розвитку сучасної медичної освіти та стає не лише актуальним, але й необхідним елементом успішної підготовки медичних спеціалістів.

Використана література:

1. Баранова О. О., Тимченко О. О., Дьяків І. М. Інтерактивні методи навчання як інноваційний інструмент у вищій медичній школі. *Здобутки клінічної і експериментальної медицини*. 2020. № 4(34). С. 52–56.
2. Дем'янчук О. О., Адамович І. В. Теоретичні засади використання інтерактивних технологій в навчальному процесі. *Науковий вісник ужгородського університету. Серія : «Педагогіка. Соціальна робота»*. 2020. Вип. 1. № 46. С. 160–163.
3. Дяченко Л. Інноваційні підходи в педіатричному навчанні : досвід впровадження. Харків : ХНМУ, 2019.
4. Жукова Н. М., Дорошенко А. А. Використання інтерактивних методів навчання у підготовці медичних кадрів. *Збірник наукових праць Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова*. 2019. № 23(1). С. 270–274.
5. Ковальчук О. Інтерактивні методи навчання в медичній освіті : теорія та практика. Київ : Вид-во «Медицина», 2020.
6. Криворучко І. А., Фірсик Т. М. Ділова гра як метод формування клінічного мислення у студентів-медиків в умовах дистанційного навчання. *Матеріали LIV навчально-методичної конференції ХНМУ*. Харків, 2021.
7. Дудкевич Т. В. Методи інтерактивного навчання на практичних заняттях з психології : метод. рекомендації Київ : КНТ, 2022. 84 с.
8. Рожнова Т. Є., Вадзюк С. Н., Наконечна С. С., Ратинська О. М. Інтерактивні методи навчання – шлях до підвищення ефективності освітнього процесу у медичних закладах вищої освіти. *Медична освіта*. 2020. № 1. С. 51–59.
9. Шевченко Т., Кравчук І. Використання інтерактивних технологій у навчанні студентів-медиків. Львів : Астролябія, 2021.
10. Chimmalgi M. Interactive Lecture in the Dissection Hall : Transforming Passive Lecture into a Dynamic Learning Experience. *Anatomical sciences education*. 2019. Vol. 12(2). P. 191–199. <https://doi.org/10.1002/ase.1803>

11. Harris P. et al. Interactive Learning Strategies in Pediatric Education. *Journal of Pediatric Teaching*. 2022. Vol. 15 (2). P. 123–135.
12. Yohannan D. G., Oommen A. M., Umesan K. G., et al. Overcoming Barriers in a Traditional Medical Education System by the Stepwise, Evidence-Based Introduction of a Modern Learning Technology. *Medical science educator*. 2019. Vol. 29(3). P. 803–817. <https://doi.org/10.1007/s40670-019-00759-5>
13. Smith R., Jones A. Engaging Medical Students through Interactive Methods: A Global Perspective. *Medical Education Journal*. 2021. Vol. 45(3). P. 456–470.
14. Williams L. Innovations in Pediatric Training: The Role of Interactive Learning. *Pediatric Clinics of North America*. 2020. Vol. 67(4). P. 789–800.

References:

1. Baranova O. O., Tymchenko O. O., Dyakiv I. M. (2020). Interaktyvni metody navchannia yak innovatsiyni instrument u vyshchii medychnii shkoli. [Interactive teaching methods as an innovative tool in higher medical school]. *Zdobutky klinichnoi i eksperymentalnoi medytsyny*. № 4(34). S. 52–56 [in Ukrainian].
2. Demyanchuk O. O., Adamovych I. V. (2020). Teoretychni zasady vykorystannia interaktyvnykh tekhnolohii v navchalnomu protsesi. [Theoretical principles of using interactive technologies in the educational process]. *Naukovyi visnyk uzhhorodskoho universytetu. Seriya: "Pedagogika. Sotsialna robota"*. Vyp. 1. № 46. S. 160–163 [in Ukrainian].
3. Dyachenko L. (2019). Innovatsiini pidkhody v pediatriчному navchanni: dosvid vprovadzhennia. [Innovative approaches in pediatric education: implementation experience]. Kharkiv : KhNMU [in Ukrainian].
4. Zhukova N. M., Doroshenko A. A. (2019). Vykorystannia interaktyvnykh metodiv navchannia u pidhotovtsi medychnykh kadrov. [The use of interactive teaching methods in the training of medical personnel]. *Zbirnyk naukovykh prats Vinnytskoho natsionalnoho medychnoho universytetu im. M. I. Pyrohova*. № 23(1). S. 270–274 [in Ukrainian].
5. Kovalchuk O. (2020). Interaktyvni metody navchannia v medychnii osviti: teoriia ta praktyka. [Interactive teaching methods in medical education: theory and practice]. Kyiv : Vyd-vo "Medytsyna" [in Ukrainian].
6. Kryvoruchko I. A., Firsyk T. M. (2021). Dilova hra yak metod formuvannia klinichnogo myslennia u studentiv-medykiv v umovakh dystantsiynoho navchannia. [Business game as a method of forming clinical thinking in medical students in distance learning conditions]. *Materialy LIV navchalno-metodychnoi konferentsii KhNMU*. Kharkiv [in Ukrainian].
7. Dudkevych T. V. (2022). Metody interaktyvnoho navchannia na praktychnykh zaniattiakh z psykholohii : metod. rek. [Interactive teaching methods in practical classes in psychology: method. rec.]. Kyiv : KNT, 84 s. [in Ukrainian].
8. Rozhnova T. E., Vadziuk S. N., Nakonechna S. S., Ratynska O. M. (2020). Interaktyvni metody navchannia – shliakh do pidvyshchennia efektyvnosti osvithnoho protsesu u medychnykh zakladakh vyshchoi osvity. [Interactive teaching methods – a way to increase the efficiency of the educational process in medical institutions of higher education]. *Medychna osvita*. № 1. S. 51–59 [in Ukrainian].
9. Shevchenko T., Kravchuk I. (2021). Vykorystannia interaktyvnykh tekhnolohii u navchanni studentiv-medykiv. [The use of interactive technologies in the education of medical students]. Lviv : Astrolabia [in Ukrainian].
10. Chimmalgi M. (2019). Interactive Lecture in the Dissection Hall: Transforming Passive Lecture into a Dynamic Learning Experience. *Anatomical sciences education*. Vol. 12(2). P. 191–199. <https://doi.org/10.1002/ase.1803>
11. Harris P. et al. (2022). Interactive Learning Strategies in Pediatric Education. *Journal of Pediatric Teaching*. Vol. 15(2). P. 123–135 [in English].
12. Yohannan D. G., Oommen A. M., Umesan K. G., et al. (2019). Overcoming Barriers in a Traditional Medical Education System by the Stepwise, Evidence-Based Introduction of a Modern Learning Technology. *Medical science educator*. Vol. 29(3). P. 803–817. <https://doi.org/10.1007/s40670-019-00759-5>
13. Smith R., Jones A. (2021). Engaging Medical Students through Interactive Methods: A Global Perspective. *Medical Education Journal*. Vol. 45(3). P. 456–470
14. Williams L. (2020). Innovations in Pediatric Training: The Role of Interactive Learning. *Pediatric Clinics of North America*. Vol. 67(4). P. 789–800

M. Aryayev, L. Senkivska, N. Lotysh, D. Usenko, L. Kaplina. Implementation of interactive teaching methods during internship in the specialty of Pediatrics

The article considers the implementation of interactive teaching methods in internships in the specialty "Pediatrics". The relevance of the topic is due to the need to modernize medical education and improve the quality of training for future pediatricians in the context of rapidly changing medical standards and technologies.

The authors analyze various interactive technologies, such as case methods, method the "Problem-based Learning" method the "Brainstorming", the method of "Small groups" and "Presentation", method the "Business Games", simulated clinical scenarios, virtual clinical scenarios, group discussions, and modern electronic platforms that allow for a dynamic learning environment.

The article contains the results of an empirical study that demonstrates the positive impact of interactive methods on the motivation of interns, their professional skills and critical thinking. It is important to note that interactive learning contributes to the formation of not only theoretical knowledge, but also practical skills, which is critically important for the future professional activities of pediatricians. The advantages of interactive learning are discussed, including increasing the involvement of interns, improving the assimilation of material and developing teamwork skills.

The authors also note that interactive teaching methods can significantly reduce stress and anxiety associated with the educational process, providing interns with the opportunity to freely express their thoughts and receive instant feedback. Based on the results obtained, recommendations are offered for the implementation of interactive methods in the educational process of internships, in particular, the integration of simulation scenarios, active group discussions and the use of modern electronic platforms for distance learning. This will not only improve the quality of training, but also prepare interns for real challenges in pediatrics, ensuring deeper assimilation of the material.

Key words: pediatrics, internship, interactive methods.